

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:

In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

BARBU ȘTEF. DE LA VRANCEA
Prim-redactor

ANUNCIURI:

anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

DISCURSUL D-LUI STOLOJAN

ESPERIENȚELE CU CUPOLELE

VICLEIM SI STEA

DIN BACAU

CUGETARI

DISCURSUL D-LUI STOLOJAN

Intervențiunea junimistilor în desbaterile asupra răspunsului la mesajul tronului, ne-a procurat ocaziunea să auzim, pe lângă inevitabilul 48 al d-lui Brătianu, trei alte cuvântări: ale d-lor Cămpineanu, Nacu și Stoiljan.

Nu vom zice nimica despre discursul d-lui Nacu. Chiar amicii săi recunosc că a fost cu desăvârșire slab în această ocaziune: «La întrecut Stoiljan», ne spunea un tânăr colectivist.

Cu atât mai mult nu vom pierde timpul cu *leaderul* majorității. Lasă că era la necaz, în urma cuvintelor aspre, dar meritate, ale d-lui Carp, dară când cineva și permite să facă *fantesii* ca cele cuprinse în discursul d-lui Cămpineanu, ori-ce discuțiune serioasă este de prisos. Eacă într'adevăr, ce spunea d-sa, în ședința de la 28 Noembrie:

«S'a făcut împrumutul de 26 milioane. Să vedeți, d-lor, întrebuințarea lui.

Din 26 milioane, s'a cheltuit cu reșelul 40 milioane, cu drumul de fer Buzău-Mărășești 9 milioane, cu armamentul țerei 15 milioane, cu construcțiuni 15 milioane; prin urmare cu 26 milioane s'a făcut față la necesități de 80 milioane. Mă veți întreba negreșit cum? Ei bine! aceasta s'a făcut pentru-că nu suntem șarlatani (aplause). Nu promitem, facem. (aplause).»

Auziți, lume bună par'car fi povestea cu pînele lui Cristos! Un fost Ministru, un fost guvernator de bancă, spunînd enormitatea că din 26 milioane a plătit datorii de 80 «pentru ca nu suntem șarlatani, nu promitem, facem!» iar o cameră întreagă ascultând cu religiozitate și prorupînd în aplauze! Ce blagomanie nesărată! Or-unde, un asemenea om s'ar considera *bolnav*.

Ne rămâne dară să stăm puțin la vorbă cu D. Stoiljan. Omul și-a dat osteneala, a adus fel de fel de citațiuni: nu e vina lui dacă nu prea a brodit-o și dacă axiomele prezentate sunt niște teoreme discutabile și rezolvate de știința în genere, contra spuselor sale. De altminteri, nu facem, nici o dificultate a recunoaște că discursul său a fost mai cu miez și mai bine de cât ale colegilor săi.

D. Stoiljan, ca să ne ocupăm numai de partea economică, stabilește aceste idei: criza de astăzi este datorită împrigiurării prin care trece Europa întreagă și a stăreii de nesigurantă în care ne găsim, și despre aceasta, nu se poate aduce nici o vină partidului de la putere. Prin urmare, nu trebuie căutăta producerea crizei nici în sistemul monetar bimetalic, nici în organizarea Băncii Naționale. Totul,

în această privință este bine chibzuit, cu atât mai mult că monometalismul-aur este repudiat de pretutindeni, și adesea creșterea agiului este avantajoasă pentru că înlesnește introducerea de industrii în țară. D. Ministru al Comerțului, în substanță, se declară protecționist și bimetalic în același timp.

De sigur nu vom urma pe d. Stoiljan în toate desvoltările făcute. Sunt multe părți inutile sau neprecisate bine, și nici spațiul nu ne permite multă vorbă. De aceia, pentru astăzi, ne propunem a trata numai despre cestiunea monetară, și-lindu-ne a schița câte-va scurte observațiuni în această privință.

Cestiunea etalonului monetar este la ordinea zilei aproape pretutindeni, intrînd într-o fasă mai acută de prin 1870 și mai ales în urma reșelului ruso-turc. O mulțime de discuțiuni s'au urmat în toate părțile, și tendința generală astăzi este pentru adoptarea aurului ca etalon și demonetizarea argintului. De unde a provenit aceasta?

Uniunea latină creată în 1865 între Franța, Belgia, Elveția și Italia, admisesse aurul și argintul ca monedă și avea drept scop tocmai propagarea acestei teorii. În timpii din urmă însă ea a fost silită să ajungă la demonetizarea argintului, fiind amenințată de a pierde aurul: de o parte de America care de cât-va timp, trăgea aurul la densă și bătea moneda de argint numai în cantități foarte neînsemnate și de alta, de Germania, care în urma reșelului din 1870, admitînd etalonul de aur, a transformat în mărci, cantități însemnate de aur schimbate pe argintul său. Uniunea era espusă la pagube enorme, pentru-că, în realitate, moneda de argint numai valează cât moneda de aur după proporțiunea admisă de 1:15 și jumătate, și de aceia încă din 1878 a poprit cu desăvârșire baterea monetei de argint. Va să zică, nu trecuseră nici 15 ani și Uniunea latină demonetisa argintul!

D. Stoiljan susține, în discursul său, că bimetalismul ar fi la favoare și că se cere reînființarea acestui sistem, chiar acolo unde există numai aurul ca monedă. Ni se pare că d-sa se înșală mult în această privință. Greșiala sa provine mai ales din împrigiurarea că s'a luat după economiști englezi, cari, avînd etalonul de aur și țînînd la el cu ori-ce preț, îndeamnă pe cei-alți a se supune bimetalismului, pentru a le rămănea lor aurul în cantități indestulatoare. Mai este și împrigiurarea că Englezii, egoismul încarnat, nu cred pe alții în stare să aibă monede de aur, dată numai pentru țările civilizate ca țara lor! De alt-fel tendința către aur este universală și se observă în toate părțile.

Italia a făcut ultimul împrumut din 1883 pe aur, în scop de a aduna acest metal, specificînd ca încașul băncilor, de aci înainte, să fie de aur cel puțin pentru jumătate. Belgia, în vara trecută, rupsesse aproape participarea ei în Uniunea latină și era gata să introducă etalonul de aur. Anglia ține mai mult ca tot-d'aură la metalul galben, iar Germania caută cu ori-ce preț să se completeze moneda de aur necesară afacerilor. Este adevărat că în Germania se observă oare-cari nemulțumiri în această privință: ele provin din cauza necompletării sistemului său monetar și mai ales din cauza crizei, produse prin măsurile protectoare edictate în timpurile din urmă și cari au adus represalii din partea altor țări; ni-

meni însă acolo nu se gîndește serios la reintroducerea bimetalismului.

Fără a mai vorbi despre America, unde de la o vreme moneda de argint se bate în cantități aproape imperceptibile, și unde sînt în momentu de a demonetisa cu desăvârșire acest metal, chiar țările bimetalice cari constituiesc Uniunea latină, țind către etalonul de aur. Franța, cea mai bogată dintre dăsele, suferă o adevărată jenă din cauza cantității enorme de argint venit din Italia și Belgia, și de aceia, cu ocaziunea reînnoirii convențiunii monetare, a stipulat clauza de liquidare în aur. Cu modul acesta, la împlinirea noului termen fixat pentru Uniune, Franța va putea să întoarcă tot argintul puterilor contractante, în schimbul aurului ce acestea sunt obligate a-i plăti.

Chiar noi, dacă ne dăm bine seamă de lucru, avem tendențe către admiterea monetei de aur, pentru că în general, operațiunile noastre principale se fac pe acest metal, și apoi efectele de valoare și cupoanele lor nu se plătesc în argint.

Să fie numai un pretext sau modă această direcțiune a spiritelor către monometalismul-aur?

Nu, fără îndoială. Tendința către aur este foarte naturală și lesne de înțeles. Intr'adevăr, moneda nu este numai un semn de valoare, ci și adevărată marfă care trebuie să reprezinte tocmai valoarea ce i se dă. Fiind admise însă ca moneda două metale, aurul și argintul, ele oscilează în valoare, după diferite împrigiurări și nici o dată nu vor avea între dînsese un raport constant de valoare: dacă unul din cele două metale își pierde mai puțin din valoare sau câștigă ceva, el va fi cîntat mai mult de speculațiune, și astfel cel alt metal, mai puțin favorizat, va căuta să-l înlocuiască în piață, plătînd din ce în ce unagio mai mare, așa că vom avea pierderi continue și inevitabile. Și mai lămurit: raportul de valoare între moneda de aur și argint este 1:15 și jum. cu toate acestea, între aceste metale, considerate ca marfă, numai există același raport care astăzi este în proporțiunea de 1:19 și chiar 1:20. A ajuns că o monedă de argint de 5 lei nu mai valorează în realitate de cât 4 lei.

De aceia, economiștii și-au zis, cu drept cuvînt, că este peste puțină a se mai conserva două metale ca monedă, fiind că raportul lor de valoare va oscila neconținut și astfel va aduce tot-d'aură pagube; și au admis aurul ca singură monedă, pentru-că este mai mult îmbrîșcat și răspunde mai bine necesităților și spiritului epocii.

În teorie dară nu se mai face nici o dificultate pentru a se condemna sistemul bimetalic. Când însă este a se trece în practică, se impune tutul această cestiune: aurul existent astăzi este suficient pentru alimentarea monetară a lumii întregi? Punctul acesta devine mai ales important, pentru-că este pozitiv în știință că lipsa numerarului necesar, sau cea-ce se numește *contractiunea* monetară, aduce tot-d'aură criză. În această privință se fac o mulțime de discuțiuni și calcule, fără a se ști nimic pozitiv, pentru-că numai practica lucrului ne poate da un rezultat definitiv. Dupe toate probabilitățile însă, considerîndu-se cantitatea esistență de aur, marea desvoltare a chîrțiilor de credit și împrigiurarea că numai țările cele mai

culte și mai avute, vor participa la o asemenea reformă, se crede în general că ar fi cu puțință introducerea etalonului de aur. Ba încă, în această ordine de idei, se propune, la cas de necesitate, întrebuițarea argintului în drugi, care va putea fi depus la bănci sau în casa statului, de unde posesorii vor avea a primi titluri pe aur, dupe cursul zilei.

Așa dară se înșală d-nu Ministru al Comerțului când afirmă că astăzi lumea înclină către bimetalism; din contra, teoria contrarie este la favoare, fiind adoptată aproape pretutindeni. Toată dificultatea este numai de practică pentru-că în toate părțile este o mulțime de argint și guvernele sunt incurcate pentru înbuițarea ce i-ar putea da.

Negreșit nu ne pronunțăm în mod absolut pentru introducerea etalonului-aur la noi, pentru-că se ridică cu această ocaziune o mulțime de dificultăți practice, pe cari numai cei de la guvern au obligațiunea să le resolve. Cu toate acestea, de și cunoștințele noastre sunt restrinse în această materie, am crede că s'ar putea obține fără multe greutăți, introducerea etalonului de aur, care ar fi de un folos real pentru țara noastră, și aceasta mai cu seamă pentru următoarea îndoită considerațiune.

Numerariul nostru de argint nu este tocmai însemnat: bucațile de 5 lei nu sînt în număr prea mare, iar cele divizionare vor rămene negreșit, ca necesare schimbului.

Toate operațiunile mai însemnate ale particularilor și ale statului, se soldează în aur.

Negreșit, cu această ocaziune, ar trebui schimbat pe aur stocul metalic al Băncii Naționale, ceea-ce de la început căuta să se introducă ca pentru toate efectele de valoare ale statului și ale așezămintelor particulare, și ceea-ce se putea obține pe atunci cu mică sacrificie.

Pretîndem noi însă că cu schimbarea etalonului, criza va dispăre imediat?

Nu, fără îndoială. Criza la noi este nu numai monetară dar curată economică, și provine din o mulțime de împrigiurări pe cari ne vom încerca să le examinăm într'unul din numerile viitoare ale *Epocei*. De o cam dată afirmăm numai, că într-o țară bine organizată și în stare normală, monometalismul aur ar produce foloase reale, evitînd pierderile cauzate capitaliștilor, prin creșterea agiului și comerțului în general, prin ridicarea scontului la casele de credit și prin încercarea la plata mărfurilor străine.

D. C. Popescu.

DEPESELE „AGENTIEI HAVAS“

Paris, 17 Decembrie.—Camera va începe luni discuțiunea privitoare la creditele cerute de guvern pentru corpul de expedițiuni în Tonkin, Cabinetul respinge or ce reducere asupra titrelor ce a propus.

Roma, 17 Decembrie.—Actul de mijlocie relativ la cestiunea insulelor Caroline, a fost semnat astăzi în Vatican, între reprezentanții Spaniei și Germaniei și cardinalul Iacobini.

Acest act se compune din propunerile formulate de Papa și din articolii redigiați pe urmă de ambele părți. În urma adesiunii lor la bazele angajamentului, propuse de Suveranul Pontific.

Roma, 17 Decembrie.—Camera a terminat astăzi discuțiunea generală a proiectului de perechețiune impositivului fonciar. Ea a decis să se înceapă discuțiunea pe articole, trecînd la ordinea zilei asupra tutulor propunerilor prezentate.

Roma, 17 Decembrie.— *Monitorul oficial* publica că comitele Corti, actual ambasador al Italiei la Constantinopol, este transferat în același post la Londra.

Belgrad, 17 Decembrie.—Comisiunea militară internațională a sosit aci la ameză. La orele 3 va pleca către Nis.

Sofia, 17 Decembrie.—Aflăm din sorginte sigură că Austria s'a declarat dispusă a susține în stînul conferinței militare o rezoluțiune, ce ținde a face parte victoriilor și înfrîngerilor părților beligerante.

Nici un trimis sârb sau bulgar nu va lua parte în comisiunea militară. Concluziunea armistițiului va trebui să fie urmata fără întârziere de încheierea păcii, pe care atât Austria cât și cele alte puteri s'au dispusă a favorisa pe cât va fi cu puțință.

Londra, 17 Decembrie.—Banca de Englitera a ridicat escomptul la 4 0/0.

Londra, 18 Decembrie.—O netîntelegeră s'a ivit între comisarii ruși și cei englezi, relativ la fixarea graniței afgane, împrigiurarea lui Meruciac.

Din cauza acestei neînțelegeri, comisiunea a suspendat lucrările sale.

Sofia, 18 Decembrie.—Comisiunea militară va sosi probabil, mâine, la Piro, unde Șakir-Pașa o va întâlni.

Sofia, 18 Decembrie.—Madjid-Pașa a sosit — Dupa toate informațiunile ce am primit de pretutindeni, cea din urmă comunicațiune a guvernului princiar, făcută marelor Puteri, a produs în genere o bună impresiune.

Se așteapta cu încredere decisiunile comisiunii internaționale.

Nis, 18 Decembrie.—Comisiunea internațională, a fost primită la sosirea sa la Nis, de Colonelul Milanovici, șeful statului-major sârbesc.

Ea a plecat îndată la Piro.

Viena, 18 Decembrie.—Corespondența politică afirmă că nu este exact să se zică că Bulgaria pretinde, într'un mod absolut să primească o despăgubire de reșel. E adevărat că guvernul princiar a făcut propuneri în acest sens, dar nu le menține de cât pentru formă și cu intențiunea de a le părăsi, dacă se va recunoaște unirea Rumeliei cu Bulgaria.

Semlin, 18 Decembrie.—Se dice că mulți soldați bulgari au murit de frig.

Constantinopol, 18 Decembrie.—Sgomotul circula, în oare cari cercuri politice, ca Poarta ar fi angajată pe prințul Alexandru să consimță la un armistițiu, pe bazele unei evacuări simultane.

Viena, 18 Decembrie.—Ziarul rus «Novoie Vremiea», pretîndînd, pe baza încredințării ce l'au unul din corespondenții săi din Constantinopol, că baronul Calice ambasadorul Austro-Ungariei, ar fi îndemnat pe Poarta să intre în Rumelia, pe când ambasadorii Rusiei și Germaniei o sfatuiau să nu facă aceasta, *Fremdenblatt*, se dice autorizat să declare că aserțiunea este cu totul neexactă.

Roma, 18 Decembrie.—Raporturile diplomatice între Italia și Columbia au fost suspendate. Însărcinatul de afaceri al guvernului italian la Bogota a fost rechemat la Roma.

Ațena, 18 Decembrie.—Camera a votat împrumutul de 100 milioane, conform cererii guvernului.

Catara, 18 Decembrie.—Muntegrul termină înarmările sale. Armata va număra 20 baterii de artilerie și a primit 45,000 pușci perfecționate.

ESPERIENȚELE CU CUPOLELE

Eri Vineri s'au început experiențele cu cupolele, experiențe ce vor dura 15 zile.

La orele 11, au plecat de la gara de Nord comisiunea militară, ce are de președinte pe generalul A. Arion, împreună cu numeroși atașai militari, cari au fost trimiși dinadins ca să asiste la aceste experiențe.

Comisiunea a trecut la Cotroceni, și

lăsând linia care leagă cele două gări centrale, a apucat pe o linie strategică, în direcția Bolintinului, oprindu-se la o distanță cam de 100 metri de cupole.

Mai întâiu să facem o mică descriere a acestor cupole.

Aceste cupole sunt în număr de două: una lucrată în Germania și cea laltă în Franța la Saint-Chaumont.

Cea germană, mult mai simplă, costa 190000 fr. S'a clădit un mic turn de zidărie, peste care s'a aruncat pământ în cât să l'acopere aproape până sus. Astfel zidăria nu s'a zărețtează de loc, având în față numai o înălțare de pământ ca o movilă. La culmea movilei, or mai bine la acel vârf al zidului, eșit d'asupra, vine un acoperiș sferic de metal. Această parte metalică proteje cele două tunuri.

Zidăria fiind acoperită cu pământ, e la adăpostul ghiulelelor vrăjmașe. Numai partea metalică rămâne expusă loviturilor de tun. Trebuie însă remarcat că scoarța de oțel e atât de groasă, în cât numai când 11 ghiulele ar lovi-o în același loc, ea ar fi găurită. Ca să se evite aceasta, acoperișul se mișcă, tunurile învârtindu-se cu densul. Cu modul acesta și cu neputința vrăjmașului să izbească mai de multe ori, tocmai în același loc.

La Turela germană sunt adaptate două tunuri Krupp de 15 centimetre.

Cupola franceză e mai complexă; ea costă 230,000 franci. Partea de zidărie acoperită de pământ e ca aceea a cupolei germane. Interiorul și acoperișul însă se deosebesc mult. În interior (de la acoperiș până în fundul turelei) sunt trei caturi. Oamenii cari fac manevra șed în caturile de jos.

Partea de sus se compune dintr'o placă mișcătoare, înconjurată de o cui-rasă rotundă, în care sunt făcute două găuri, pentru cele două tunuri din sistemul de Bange de 15,5 centimetre.

Eri au fost vizitate cu de amăruntul cele două cupole. În cupola franceză, comisiunea compusă din ofițeri români a stat mai bine de două ore. Căpitanul francez, care e chiar descoperitorul acestei cupole, a făcut un lung curs ca să explice tot mecanismul, atât de complicat, al acestei cupole. La aceasta n'au fost față ofițeri străini.

Generalul Brialmont fiind bolnav n'a putut lua parte la aceste experiențe.

Eri comisia s'a ocupat aproape numai cu un singur lucru: zmuceala tunurilor. Pentru aceasta s'a tras cu tunurile ambelor turele. Mai întâiu tunurile au fost încercate cu pilituri de fier. Pe urma din cupola germană s'a tras și cu ghiulele, dar era prea târziu ca să mai poată trage și cupola franceză. Resultatele obținute au fost excelente. Zmuceala nu se produce mai de loc.

S'a observat un lucru foarte avantajos turelei franceze: între două lovituri de tun nu trece nici măcar un minut și jumătate, pe când cu turela germană după o prima lovitură și până să se tragă o a doua, a trecut 2 m. 43.

Încă un avantaj ce l'are turela franceză e că mecanismul ei nu e legat, ca în turela germană, cu cui-rasă. Astfel la cea germană, or-ce stricăciune făcută cui-raselor, poate să împiedice turela d'ea mai funcționa.

Azi să va începe tirul ca să se vadă precisiunea ce o pot păstra tunurile. În curând se va începe o experiență foarte interesantă. O baterie de artilerie va trage asupra turelelor ca să se vadă ce stricăciuni li se pot face.

De-o-cam-dată s'a constatat o mare superioritate a cupolei franceze asupra celei germane.

STIRILE ZILEI

Astăzi, la orele patru, va fi o întrunire a opoziției la d-nu Vernescu. — La această întrunire va lua parte și d-nu D. Brătianu.

D-nu General Brialmont, fiind puțin indispus, n'a putut lua parte la experiențele cupolelor ce s'au făcut eri.

Simbăta viitoare, d-nu Marchis de Bisio și d-na Bisio vor părăsi capitala spre a merge la Petersburg.

Curtea cu jurați din Galați a judecat Joi procesul unui fost primar al comunei Foltești, acusat de fals în acte publice.

Comisiunea juraților a pronunțat un verdict de achitare.

M. S. Regele a primit eri dimineața la orele un-spre-zece, biroul și comisiunea Senatului, însărcinată a prezenta M. S. răspunsul la Mesagiul Tronului.

Din intenția militară, n'a reușit la examenele pentru gradul de major de cât un singur capitan, din 18 cari s'au prezentat.

Pe la începutul lunii Ianuarie va sosi în București, A. S. principesa de Wied muma M. S. Reginei.

Joi s'a judecat de tribunalul Ilfov secția III, procesul celor cari au luat acum 3 luni, banii din casa administrației Românilor.

Cei doi acușati cari au recunoscut ca sunt autori furtului au fost osândiți la 2 ani și jumătate închisoare și solidari la despăgubire de 1000 lei.

Vineri, la 6 Decembrie ora 1 p. m. Academia a ținut ședința publică. D. Gr. Tocilescu a citit niște documente despre «Inscripțiunile de la Adami Klissi, Silistra și Recica, precum și despre Rhytonul de la Poroina în județul Mehedinți».

Serbătoria de la 30 Noembrie dată în Sala Teatrului, în folosul loteriei edificiiului Atheneului, a produs aproximativ 18,000 lei.

Scoțându-se cheltuețele, se crede că beneficilul net al seratei va trece peste 14,000 lei.

DECRETE

D-nu A. G. Popovici, directorul prefecturii Tecuci, este autorizat să ia parte la lucrările consiliului de revizie.

D-nu D. Iancovici, directorul prefecturii Tulcea, este autorizat să ia parte la lucrările consiliului de revizie.

D. E. Ciocanelli s'a numit comisar-inspector pe lingă Prefectura poliției capitalei.

COLEGIILE ELECTORALE VACANTE

Colegiul I-ii electoral pentru senatori de la județul Bacău este convocat în ziua de 30 Decembrie.

Colegiul I-ii electoral pentru senatori de la județul Dolj, este convocat pentru 8 Ianuarie.

Colegiul al 2-a electoral pentru senatori din Teleorman, este convocat pentru 28 Decembrie.

Colegiul I-ii electoral pentru sena-

tori din Mehedinți, este convocat în ziua de 5 Ianuarie.

Colegiul I electoral pentru deputați din județul Dorohoi este convocat, în ziua de 4 Ianuarie 1886.

Colegiul I electoral pentru deputați din județul Botosani este convocat, în ziua de 8 Ianuarie 1886.

Colegiul I electoral pentru deputați din județul Muscel este convocat, în ziua de 28 Decembrie 1885.

Colegiul II electoral pentru deputați din județul Bacău, este convocat, în ziua de 28 Decembrie 1885.

Colegiul III electoral pentru deputați din județul Argeș este convocat, în ziua de 12 Ianuarie 1886.

Colegiul III electoral pentru deputați din județul Putna, este convocat, în ziua de 12 Ianuarie 1886.

Colegiul III electoral pentru deputați din județul Suceava, este convocat în ziua de 12 Ianuarie.

CRONICA

«Vicleim» și «Stea».

În anul trecut, la deschiderea Parlamentului, toată noua generațiune, introdusă în Camera grație noiei ere inaugurată de către d. Ion C. Brătianu, defila la tribuna pentru a face cunoscute temenea marelui elector al României.

Emoționat de acest nenorocit debut al viitorilor liberali-naționali—dacă l'o mai ține Dumnezeu multe zile pe partid la putere.— D. Mihail Cogălniceanu, califică afacerea de «Vicleim».

Camera a aplaudat atunci pe d. Cogălniceanu, iar irozii au tăcut chitic.

Pe vremea acea d. Alexandru Djuvara, alesul administrației la Colegiul II de Brăila, lipsea de la Camera, fiindcă nu putea lipsi de la școala, și astfel nu putu decora cu nomina figura defileului «vicleimist».

La Paris însă vin gazete din București și d. Djuvara, într'o Duminică când i se dete voia ca să iasă în oraș, său într'o noapte când sări zidul școlii, află dintr'un ziar pătania irozilor, confrății săi de vîrstă și de norocire electorala.

O idee luminoasă străbătu atunci în tunicerul capului său. «Vicleim!» strigă d. Djuvara. Eă trebuie să mă deosebesc de cei-alții, dar... nu prea. Ei au umblat cu «Vicleimul», eu voi umbla cu «Stea».

Zis făcut, și fiind că România este Belgia Orientului, un Belgian fu comandat în străinătate pentru ca să dea lumina acestei «Stele a României».

Precum însă în tradiție «Stea» ori de cât ori înfălnește «Vicleimul» pe stradă, trebuie să se închine lui, ca semn de inferioritate, tot astfel și în mascarada parlamentară, «Stea» a rămas mai pe jos de «Vicleim», căci debuturile «Vicleimistilor» de acum un an, au fost cu mult superioare marelui «fiasco» făcut de către conducătorul «Stelei».

Acuma numai să ție mult.

Bieții băeți strigă neîncetat pe la ușile tuturilor: «Cine primește «Stea» frumoasă și luminoasă... și nimenea nu o primește, ba ce este mai mult, Belgia, ingrata Belgie, precum odinioară a retras pe generalul Brialmont care voia să fortifice București, este hotărâtă să și retragă profesorul de franțuzească, care fortifica gramatica ziarului.

Prin cercurile bine informate se șop-

tește chiar că «Stea» d-lui Djuvara n'as-teptă, pentru a și lua ziua bună de la public, de cât ca sfântul Ion alegătorul să și trimeată Camera acasa, precum stelele cari apar la erăciun pier a doua zi după sfântul Ion Botezătorul.

De astă-dată, nici fondurile secrete, nici umbra lui Pericles nu va putea iz-lui vre-o minune; e lucru hotărît: «Stea» partidului apune.

Radu Tzandara.

CONVENȚIUNEA MONETARA

Dupe cum se știe, de vro lună de zile s'au început la Paris negocierile cu Belgia, pentru a face să se reintre acest stat în Uniunea latină, reconstituită prin convenția de la 6 Noembrie st. n. trecut, între Franța, Grecia, Italia și Elveția. Aceste negocieri au avut drept rezultat încheierea unui act adițional, care s'a semnat la 4 (43) l. c. la ministerul afacerilor străine din Franța, între plenipotențiarii celor cinci puteri, după cum se constată printr'o notă publicată în «Foaia Oficială». Belgia aderă la convenția din 6 Noembrie. În ce privește lichidarea pieselor de cinci franci cu ocașiunea disolvării uniunii, s'a stabilit că solda ce trebuie rambursată până la suma de 200 milioane, va fi împărțită în două jumătăți: una va fi rambursată în aur sau în trate, conform dispozițiilor convenției de la 6 Noembrie; cealaltă va fi rambursată pe calea schimbului. Suma care va trece peste 200 milioane de franci ve fi rambursată în aur sau în trate. Franța și Italia și rezervă facultatea de a reclama aplicațiunea aceluiașmod de lichidare între ele, până la concurența aceleiași sume. Dispozițiuni speciale stabilesc condițiunile de circulație pentru piesele uniunii în Belgia, modul de lichidare între ele și Elveția, precum și contingența monetelor divizionare alocate în Belgia.

PARTEA ESTERIOARA

Rusia. Aici este privită cu siguranță încheierea unui armistițiu serbo-bulgar; aceasta, fără îndoială, ca o urmare a bunelor servicii din partea puterilor. Cu modul acesta ambele părți pot face concesione, fără ca să compromită prestigiul național. Cabinetul rus pare că și-a modificat planurile în ce privește criza orientala. De sigur, tratatul de Berlin nu l'a recomandat ca baza conferenței din dragoste pentru acest tratat, ci pentru ca să evite complicațiuni amenințatoare. Chiar și după înlăturarea în parte a pericolului, prin faptul că Serbii au fost respinși, cabinetul rus n'a încetat d'a ține la respectarea tratatelor, ca cea mai sigură garanție pentru liniștea comună. Dar dacă tratatul de Berlin a fost pe față contestat în conferința din Constantinopol și Turcia nu voește să se folosească de binefacerea lui, Rusia nu poate, în opoziție cu toate puterile, să l'mențină. S'acrificându-se însă tratatul și făcându-se schimbări în situația politică a vreu-nuia dintre Statele balcanice, Rusia redobândește libertatea sa de acțiune și trebuie să judece lucrurile dintr'un alt punct de vedere. Dacă este vorba să se revoiească tratatul, atunci revoiească de nu se facă în favorul unuia dintre statele balcanice și în paguba celui-lalt, ci în favorul tuturor, conform tratatului de la San-Stefano.

Turcia. Guvernul turcesc urmărește cu cea-mai mare atențiune pregătirile războinice ale Grecilor și în special pregătirile pe mare. Se zice că Grecia a cumpărat cele două cui-rasate comandate de către China în Germania și se crede că la o eventuală începere a ostilităților, Grecia va căuta, înainte de toate, să împiedice flota turcească d'a eși din Dardanele și să încerce a debarca la un punct al golfului de la Salonic. Trupele așezate d'alongul graniței Epirului vor avea să se țină în defensivă. Din acest plan, Poarta conchide că Grecia nu se gândește la Epir, ci la o parte din Macedonia.

Bulgaria. Guvernul bulgar a răspuns puterilor cari au propus întocmirea unei comisiuni militare în modul următor:

După ce guvernul bulgar a arătat motivele cari au făcut pe Serbia să primească condițiunile armistițiului, a socotit că puterile vor hotări care să fie pentru Serbi sau pentru Bulgari condițiunile, cari să corespundă poziției ce ocupă beligeranții. Guvernul a rămas surprins când a văzut că puterile vin acum cu o propunere, care se referă la o cestiune de importanță secundară, cu atât mai mult că o linie de demarcațiune pentru zona neutră există deja pe teritoriul serb. Guvernul nu poate prin urmare consimți ca demarcațiunea zonei neutre să se facă pe teritoriul bulgar de oare-ce intervenția Austro-Ungariei nu s'a făcut de cât în vederea Serbiei.

De aci rezultă că comisia militară, care n'are de a se ocupa de cât de lucrări tehnice, n'are nici o rațiune de a fi. Cu toate acestea guvernul primește propunerea pentru întocmirea unei comisiuni, spre a dovedi respectul către puteri, stăruiește însă ca comisiunea să nu reguleze numai afacerea pur tehnică, ci să ia în considerație și situația Bulgariei, precum și biruințele și pierderile. Guvernul este dar convins că puterile vor primi următoarele propuneri: 1. Ca delegatul Bulgarilor să fie primit în comisiune tot așa ca și delegatul Serbiei? 2. Ca puterile să nu permită cu nici un preț Serbiei d'a reține ostilitățile și să o îndatoreze d'a deserta cât mai curând teritoriul bulgar. Guvernul cere în fine răspuns grabnic, pentru ca să se poată înțelege cu Madjid pașa, în ce privește restabilirea păcii.

Englita. Știrile ce circula în privința înțelegerii lui Gladstone cu Parnelli s'au contrazic unele cu altele. În orice cas se pare că până acum nu există nici o învoială în privința condițiunilor. Dar cum că Gladstone este dispus să facă concesione însemnate naționaliștilor, spre a stabili un «modus vivendi» între liberali și Parnelli, reiese și dintr'o scrisoare a fiului lui Gladstone în care se găsește și următorul pasagiu: «Nimic nu m'ar putea face să fiu pentru despărțire, dar dacă cinei părți din sease în Irlanda cere un parlament în Dublin, pentru administrarea afacerilor lor locale, atunci în numele dreptății și al înțelepciunii, nu pot să nu admit această cerere». Primirea unor asemenea condițiuni din partea lui Gladstone este probabil că va da naștere unei desbinări în sinul partidului liberal.

Spania. Cu privire la cele petrecute în clubul conservator se comunică din Madrid următoarele: Îndata ce au venit la Club vro mie de Romeriști, Canoviști s'au retras protes-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

CUGETARI

Și când viața abia i-o rază, Atât de slabă și trecătoare, Când știe bine că naintează În spre-a peiri de veci văltoare,—

De ce vâslește și se repede, Cu-atâta pripă și nerăbdare, Dup'o nălucă de foc, ce-o vede Fugind în noaptea, din zare n zare?

Asta i' ascuna vieții dorință, Ce n spre apusul veciniei o împinge: Ori-ce lumină i-o suferință, Scăpare i' noaptea n care se stinge!

Tremurătoare, viața bate, C'o frică oarbă și neînțeleasă, La poarta păcii netulburate, Din care omul n'a vrut să iasă;

Căci chinul vieții, cine l'ar cere? Ce stea de sine și s'ar mai aprinde, Când ar ști bine că i-o durere Din întuneric a se desprinde!...

Unde mă duceți, visuri deșarte? De ce, lucifer, te-afunzi în zare,— Mă lași în urmă și tot mai departe, Pe câmp de ape—fără cârare?

Unde s'acele limanuri sfinte, Chinul amaric se mi l'omare?... Mai înainte! — mai înainte! Ii șoptesc glasuri amăgitoare;

Și omul trece pe n'ntinsa mare, Cu valuri repezi, și ape-adânci, — Călător vecinic în nerăbdare, Împins de vânturi, lovit de stânci.—

Târziu, când simte că e aproape Clipa, în care valul, sub dânsul, Să se desfacă și să l'ingroape,— Se uită n urmă, și l'umple plânsul;

Căci tot trecut i' pare-o comoară De fericire, rămasă n drum. Pân și durerea i' de-odinioară Plină de farmec o vede-acum.

Și nu se îndură să se despărță De-atâtea visuri—vestede foi, Ci n' năzuința i' oarbă, deșearță, Dă să și întoarcă barca napol.

(Copil ce umblă s'adune stele De pe oglinda blândelor ape,) Dar cad trudită brațele i' grele, Cărma și vâsle lăsând să i' scape!

Gându-i adoarme în nemișcare, Ochi s'acoper, stinși, sub pleoape, A nefinții eternă mare, Valu-și desface ca să l'ingroape;

Căci, rupți din valuri s'asvêl în soare Nenumerații stropi de viață, Și n'al ei haos reead, când moare Clipa, de care, lacomi, s'agată!

A. Vlăbuta.

Veslaș, ce-aleargă, împins în zare De oarba sete a fericirii, Pe câmp de ape fără cârare, Omul e pururi prad'amăgirii,

Căci scris e dorul să și-l agale Numai de umbre și de nălucă, Ce n'a lui vecinic întinse brațe Zadarnic cearcă să le apuce.

OFICIUL DE PUBLICITATE „ROMANIA” 18, STRADA ACADEMIEI, 18 BUCURESCI

DOCTORAL EMIL MAX Vechiu profesor de arta moșitului și medic primar al spitalelor Sf. Spiridon din Iași...

ALECU A. BALS AVOCAT 66 Strada Dionisie consultații de la 8—12 dimineața

D. R. ROSETTI AVOCAT Strada Batiște No. 4

DE VENZARE Proprietatea Sifescasa din județul Teleorman-Gară la 5 minute depărtare.

O DOMNISOARA Absolventă a cursului secundar și având Diploma de maturitate, se oferă a da lecțiuni...

LE PLUS ANCIEN BUREAU DE PLACEMENT Pour institutrices, gouvernantes, valets et femmes de Chambre...

REGIMUL DE LANA CONTRA RACELEI SI REUMATISMULUI Sistemul prof. Dr. JAEGER

AVIS Sub-semnatii, având numai noi singuri dreptul de a fabrica vestimintele de lână...

Bursa de Berlin Cursul de la 18 Decembre 1885. Napoleonul — Renta română amortisabilă 5 la sută...

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO 27, STRADA LIPSCANI, 27 CURSUL BUCURESCI 7 Decembre 1885

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” Strada Episcopiei, No. 3. ANUNCIURI SI RECLAME

BURSA PARISULUI Cursul de la 18 Decembre 1885. Renta franceză 4 jum. la sută, 109,25—109,20...

DE VENZARE. Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5.

DE VENZARE. Moșia Riea Noua din județul Teleorman, plasa Teleorman...

INSTITUTION BLARAMBERG PENSIONNAT DE DEMOISELLES Strada Sf. Voevodi

Bursa de Viena Napoleonul 10—9,995, Ducatul 5,97, 5,97. Impe-rialul, 10,32,10,31...

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE Valabil de la 20 Mai 1885